

Sygn. akt III RC RC 49/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2017 roku

Sąd Rejonowy w Mrągowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Sylwia Jaroszevska

Protokolant: st. sekr. sąd. Iwona Michałowska

po rozpoznaniu w dniu 9 października 2017 roku w Mrągowie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej O. M. (1) reprezentowanej przez matkę A. B.

przeciwko W. M.

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa alimenty ustalone wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 22 lutego 2013 roku w sprawie IACa 782/ 12 od pozwanego W. M. na rzecz małoletniej O. M. (2) z kwoty po 800 zł miesięcznie do kwoty po 1050 zł / jeden tysiąc pięćdziesiąt złotych miesięcznie / , płatne do rąk matki małoletniej A. B. do 11 – go dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z raty , poczynając od 1 października 2017 roku ,

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

III. nie obciąża pozwanego kosztami sądowymi,

IV. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 49/17

UZASADNIENIE

Powódka A. B. działając w imieniu swojej małoletniej córki O. M. (1) po ostatecznym sprecyzowaniu żądania domagała się podwyższenia alimentów przysługujących małoletniej od pozwanego W. M. ustalonych na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 7 września 2012 roku w sprawie o sygn. akt VI RC 2/12 i zmienionych wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 22 lutego 2013 roku w sprawie o sygn. akt I ACa 782/12 z kwoty 800 zł miesięcznie do kwoty po 1 100 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu wskazała, że od orzeczenia w przedmiocie alimentów znacznie wzrosły potrzeby małoletniej. Miała ona wówczas 2 lata a niedługo ukończy 6 lat i pójdzie do szkoły. Pozwany poza alimentami i odwiedzinami córki raz w miesiącu w żaden sposób nie interesuje się dzieckiem, a matka ze swoich dochodów nie jest w stanie pokryć wszystkich potrzeb związanych z utrzymaniem małoletniej.

Pozwany uznał powództwo do kwoty alimentów w wysokości 900 zł miesięcznie. Jednocześnie zarzucił, że koszty utrzymania małoletniej w wysokości 3000 zł miesięcznie postulowane przez powódkę są nierealne i oderwane od rzeczywistości. Podał, że pracuje w Norwegii jako kucharz i zarabia w przeliczeniu na złotówki od 6000 do 8000 zł

miesięcznie przy czym musi ponosić wysokie koszty utrzymania związane z wynajmem mieszkania i przelotami do Polski. Ponadto przekazuje alimenty w wysokości około 400 zł miesięcznie na rzecz swojego małoletniego syna, który mieszka w Niemczech.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. B. i W. M. w dniu 19 czerwca 2010 roku zawarli związek małżeński. Z małżeństwa posiadają jedną córkę O. M. (1), ur. (...).

Sąd Okręgowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 7 września 2012 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI RC 2/12 rozwiązał przez rozwód małżeństwo A. B. i W. M. z winy pozwanego, wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią O. M. (1) powierzył matce, zastrzegając ojcu prawo do współdecydowania o istotnych sprawach dziecka w zakresie kształcenia, leczenia i wychowania oraz zasądził od pozwanego na rzecz małoletniej O. alimenty w kwocie po 900 zł miesięcznie.

Na skutek apelacji W. M. Sąd Apelacyjny w Białymstoku wyrokiem z dnia 22 lutego 2013 roku wydanym w sprawie o sygn. akt I ACa 782/12 zmienił wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 7 września 2012 roku wydany w sprawie o sygn. akt VI RC 2/12 i obniżył zasądzone od pozwanego na rzecz małoletniej alimenty do kwoty po 800 zł miesięcznie.

Małoletnia O. miała wówczas niespełna dwa lata i była niemowlakiem, a koszty jej utrzymania wynosiły łącznie około 1 200 zł miesięcznie.

A. B. była zatrudniona w (...) Ośrodku Doradztwa Rolniczego na stanowisku doradcy za wynagrodzeniem w wysokości około 1 500 zł miesięcznie. Mieszkała w domu jednorodzinnym razem ze swoją matką i siostrą. Prowadziła też działalność gospodarczą w postaci gospodarstwa agroturystycznego i otrzymywała dotacje unijne do nieruchomości rolnych w wysokości około 22 000 zł rocznie. Środki wydatkowała na remonty gospodarstwa, które miały podnieść poziom prowadzonej agroturystyki.

W. M. przebywał w Norwegii, gdzie pracował jako kucharz i zarabiał w przeliczeniu na polskie złote kwotę około 7000 zł miesięcznie. Ponościł opłaty związane z wynajmem mieszkania w wysokości 3000 zł i utrzymaniem, które szacował na kwotę około 5 700 zł miesięcznie.

Aktualnie małoletnia O. ma 6 lat, uczęszcza do zerówki. Nosi okulary korekcyjne. Konieczne są również okresowe wizyty u stomatologa. Poza szkołą od października małoletnia zaczęła uczęszczać na zajęcia dodatkowe – basen, konie i zumbę. Ma wykupione obiady. Średni miesięczny koszt utrzymania małoletniej wzrósł do kwoty około 1 400 zł miesięcznie. Do tego dochodzą koszty związane z utrzymaniem mieszkania. Małoletnia razem z matką nadal mieszka w domu jednorodzinnym razem z siostrą A. B. i jej matką. Matka A. B. przebywa na rencie i zajmuje się gospodarstwem agroturystycznym. Siostra choruje na epilepsję, ma 41 lat i otrzymuje rentę w wysokości około 750 zł miesięcznie. Podatek od nieruchomości wynosi około 8 700 zł rocznie, energia elektryczna – 300-400 zł miesięcznie. Koszt wody wynosi około 200 zł za dwa miesiące. Do tego konieczny jest zakup węgla i drewna na opał.

A. B. nadal jest zatrudniona w (...) Ośrodku Doradztwa Rolniczego na stanowisku doradcy za wynagrodzeniem w wysokości około 2 200 zł netto miesięcznie. W dalszym ciągu prowadzi też gospodarstwo agroturystyczne i otrzymuje dotacje unijne do nieruchomości rolnych w wysokości około 24 000 zł rocznie. Środki wydatkuje na bieżące remonty gospodarstwa. Posiada samochód osobowy marki O. z 2003 roku. Spłaca kredyt odnawialny.

W. M. nadal pracuje w Norwegii jako kucharz. Zarabia w przeliczeniu na polskie złote około 8000 zł miesięcznie. Poności opłaty związane z wynajmem mieszkania w wysokości około 3000 zł miesięcznie oraz koszty wyżywienia i utrzymania w wysokości około 2000 miesięcznie. Do tego dochodzą koszty biletu miesięcznego w wysokości około 580 zł miesięcznie i biletów lotniczych do Polski oraz opłaty za telefon w wysokości około 500 zł miesięcznie. Pozwany utrzymuje kontakty z córką raz w miesiącu. Płaci zasądzone alimenty. Wedle swojego oświadczenia posiada jeszcze małoletniego syna z poprzedniego związku, który mieszka w Niemczech i przekazuje mu kwotę około 100 euro miesięcznie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z powołanych wyżej dokumentów oraz przesłuchania A. B. i W. M., odnośnie ich sytuacji materialnych, możliwości zarobkowych i ponoszonych przez nich kosztów utrzymania.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jedynie po części zasługuje na uwzględnienie.

Pozwanego niewątpliwie obciąża obowiązek alimentacyjny wobec małoletniej córki O. M. (1), a zakres tego obowiązku zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionej oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135§ 1 KRO).

W niniejszej sprawie podstawę żądania małoletniej powódki stanowi art. 138 KRO, zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego.

Przez zmianę stosunków rozumie się zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie albo zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych. Tak określony przedmiot badania Sądu oznacza, że konieczne jest porównanie stanu istniejącego w dacie ostatniego orzeczenia ustalającego wysokość alimentów ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich podwyższeniu.

W ocenie Sądu doszło do zmiany stosunków, które powinny skutkować zwiększeniem wysokości świadczeń alimentacyjnych, jednak w kwocie niższej od żądania pozwu.

Przede wszystkim podkreślić należy, że od daty ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów upłynęło już ponad 4 lata. Małoletnia O. była wówczas niemowlakiem a obecnie ma 6 lat i jest uczennicą klasy „O”. Wydatki na małoletnią wzrosły typowo dla jej wieku - rośnie, rozwija się, potrzebuje nowej odzieży, obuwia, wymaga okularów korekcyjnych. W związku z rozpoczęciem nauki konieczny jest zakup podręczników czy przyborów szkolnych. Dziewczynka ma potrzeby związane z kulturą, uczęszcza na zajęcia dodatkowe, co generuje dodatkowe koszty.

Jednakże należy zauważyć, że sytuacja finansowa matki małoletniej uległa nieznacznej poprawie. A. B. zarabia więcej niż w 2013 roku.

Wynagrodzenie otrzymywane przez pozwanego również nieznacznie uległo powiększeniu, poza tym w jego sytuacji Sąd nie dopatrył się większych zmian. Pozwany nadal pracuje za granicą w Norwegii, życie jego jest nieustabilizowane.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że przez okres 4 lat od ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów nastąpił wzrost potrzeb małoletniej powódki, związanych przede wszystkim z jej naturalnym rozwojem fizycznym i rosnącymi wydatkami na odzież, żywność, środki czystości oraz rozpoczęciem nauki w szkole, co uzasadnia podwyższenie zasądzonej kwoty alimentów.

Pomoc pozwanego w finansowaniu córki powinna być zwiększona. Pozwany oprócz płacenia alimentów praktycznie nie uczestniczy w codziennym wychowaniu małoletniej, a cały ciężar w tym zakresie spoczywa na matce, która stara się zapewnić córce jak najlepsze warunki. Matka małoletniej przejęła całkowicie obowiązki które powinny być rozdzielone na oboje rodziców .

W ocenie Sądu kwota, do jakiej zostały zwiększone alimenty – 1 050 zł, przy jednoczesnym udziale matki małoletniej powódki w jej utrzymaniu, przystaje z jednej strony do obecnych potrzeb małoletniej a z drugiej do możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego.

Sąd ustalając koszt utrzymania małoletniej oparł się na wydatkach standardowych, adekwatnych do jej wieku, stanu zdrowia i warunków środowiskowych. Brak bowiem podstaw do przyjęcia, że małoletnia obecnie wymaga wyższych

nakładów. Nadto możliwości finansowe pozwanego nie są nieograniczone, a sytuacja materialna matki małoletniej uległa nieznacznej poprawie.

Z tych względów na podstawie art. 138 KRO Sąd orzekł jak w punkcie I sentencji, w pozostałej części powództwo oddalając jako zbyt wygórowane (punkt II sentencji).

O kosztach orzeczono na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2014 roku, poz. 1025 ze zm., j.t.), z uwagi na charakter sprawy nie obciążając pozwanego kosztami sądowymi (punkt III wyroku).

Sąd zobligowany treścią art. 333 §1 pkt 1 KPC w punkcie IV wyroku orzeczeniu co do alimentów nadał rygor natychmiastowej wykonalności.